

to ma służyć na koniu zbrojnym (ob. „Odpisy Dregera“ w Peplinio, str. 156). Wilhelm Folkolt, komtur człuchowski (1392—1402) nadaje Mik. (Claus) Ring i jego spadkobiercom młyn w S. z 2½ włók. roli na prawie chełm. Mieszkańcy z Heinrichswalde i Strzeżony tylko tu zboże mleć mają; czynsz wynosi 6 łasztów zboża (ob. tamże, str. 36). Krzyżacy mieli tu także swój folw. Tutejszy kościół fil., tyt. św. Wawrzyńca, jest drewniany. Wizyt. Jezierskiego z r. 1680—87 donosi, że wś tutejsza należy do stwta człuchowskiego; kościół był drewniany, niedawno pobudowany, jeszcze niepoświęcony ani konsekrowany; do prob. należały 4 wł., które były wydzierżawione, i ogród. Fabryka kośc. miała 3 włóki, za które płacono po 8 fl. dzierżawy. Prowizorami kośc. byli Jerzy Kunther i Marcin Arnt. Proboszcz frydlański dojeżdżał tu co drugą niedzielę (ob. str. 23). *Ks. Fr.*

Strzegocice, 1328 r. *Strzegocicz*, u Długosza: *Strigorzicze, Strzegoczicze*, wś, pow. pilzneński, nad pot. Czepiną (lewy dopł. Wisłoki). Przez S. idzie gościniec z Pilzna (4 km.) na pld. do Brzostka. Na pln. od wsi rozpościera się równe urodzajne porzecze, wzn. 209 mt. n.p.m., na pld. podnosi się teren powoli (szczyt Dęborzyn 341 mt.). Wś ma 49 dm. i 287 mk. (272 rz.-kat. i 15 izr.). Na obszarze więk. pos. 5 dm., 62 mk. (11 izr.). Do S. należą osady: Myszówka (5 dm.) i Zaskarpie (1 dm.). Wc wsi szkoła ludowa; par. rz.-kat. w Pilźnie. Obszar więk. pos. (Wikt. Komarnickiej) wynosi 476 roli, 42 łąk i 13 mr. past.; pos. mn. ma 142 roli, 12 łąk, 26 past. i 1 mr. lasu. S. graniczy na zach. ze Słotową, na wsch. z Bielowym, na pld. z Zagórzem a na pln. z Pilznem. W akcie z 1328 r. opat tyniecki Michał powiada: „Strzegocicz in fluuiu quod dicitur polonice Czepina“ (Kod. Małop., I, 211). Tyczące się S. dokumenty podane w Kod. tynieckim (z r. 1288, z 1354 d. 24 lutego i 9 paźdz. 1354, str. 71, 115 i 120) są interpolowane w XV w. lub nawet podrobione. Na dokumenty te jednak zdaje się powoływać Długosz (L. B., III, 202, 217, 219) mówiąc, iż S. według przywileju papierowego były własnością opatów, ale za jego czasów do opactwa nie należały. W 1536 r. (Pawiń., Małop.) S., wś królewska, należąca do tenty pilzneńskiej, miała 7 służebnych zagrod., karcznię płaącą 4 grzyw. i dającą dwa kamienie łożu, młyn, sadzawkę, dwór, dobre przedm i dosyć łąk. W 1581 r. było 9 zagród z rolą, 4 komor. z bydłem, 8 komor. bez bydła i rybak. Po pierwszym rozbiórce Polski zamieniono S. na wieś kameralną a następnie sprzedano. *Mac.*

Strzegocin 1.) wś, dwa fol. i dobra nad rz. Bzurą, pow. łęczycki, gm. Witonia, par. Strze-

gocin, odl. 14 w. od Łęczycy, posiada kościół par. mur., szkołę początkową, gorzelnię (1870 r.), olejarnię, trzy wiatraki, cegielnię, 28 dm., 379 mk. W 1827 r. S. ma 33 dm., 296 mk. a Strzegocinek 4 dm., 22 mk. Dobra S. lit. B składały się w 1870 r. z fol. S., Julinki, Wierzyki, rozl. mr. 2049: fol. S. gr. or. i ogr. mr. 818, łąk mr. 112, past. mr. 15, wody mr. 8, lasu mr. 369, zarośli mr. 6, nieuż. mr. 38; bud. mur. 17, drewn. 21; płodozm. 17-pol., las urządzony; fol. Julinki gr. or. i ogr. mr. 393, past. mr. 14, nieuż. mr. 15; bud. mur. 2, drewn. 6; płodozm. 14-pol.; fol. Wierzyki gr. or. i ogr. mr. 252, past. mr. 1, nieuż. mr. 8; bud. mur. 4, drewn. 6; płodozmian 11-pol. W skład dóbr wchodziły poprzednio: wś S. os. 33, mr. 145; wś Julinka os. 12, mr. 18; wś Wierzyki os. 17, mr. 25. Gniazdo rodziny Strzegockich, którzy tu siedzą jeszcze w XVI w. Stanisław ze Strzegocina, sędzia płocki, podpisał traktat z Krzyżakami w Brześciu w 1436 r. (Niesiecki). Kościół par. p. w. św. Bartłomieja istniał już w XV w. W 1677 r. stanął nowy z drzewa, nakładem dziedzica Grabskiego. Gdy ten podupadł, w 1867 wystawiono dziś istniejący z cegły. Przeniesiono do niego ze starej świątyni 5 ołtarzy rzeźbionych. Na początku XVI w. łany km. dawały dziesięcinę wikaryuszom łęczyckim, zaś z folwarku proboszczowi miejscowemu. Proboszcz posiadał dwie role karczemne z prawem warzenia w karczmach piwa (Łaski, L. B., II, 485). Według reg. pob. pow. łęczyckiego z r. 1576 wś S. w części Mikołaja Gawrońskiego Urgielczyka miała 2 łany, trzeci pusty łąn, 1 zagr., 1 karczma, 1 młyn, rzeźnika, 3 osady; Mikołaj Miliński, burgr. gnieźnieński, miał łąn pusty, gr. 10, 6 osad; Stanisław Grodzkiński 1 łąn; Jan Pstrokoński, wojski łęczycki, 1 łąn (Pawiński, Wielkp., II, 85, 140). S. par., dek łęczycki, 2541 dusz. 2.) S., wś i dobra, pow. pułtuski, gm. Gołębie, par. Szyzki, odl. około 10 w. na zach. od Pułtusa, posiada kościół mur. poklasztorny. W 1827 r. 14 dm., 198 mk., par. Gąsiorowo. Franciszek Jan Junosza Bieliński ufundował kościół, przy którym osadził misjonarzy z pułtuskiego kolegium jezuitów, w skutek czego sejm z r. 1677 dobra te uwolnił na wieczne czasy od hyberty i ciężarów żołnierskich (Złota Księga, t. X, 41). W 1776 r. dziedzice dóbr Wesselowie osadzili tu bernardynów, którzy przebywali do 1864 r. *M. Wit.—Br. Ch.*

Strzegocin, *Strigotine*, zaginiona osada nad rzką Regą, wymieniona w dok. Kazimierza, ks. pomorskiego, z 1170 r.

Strzegom, wś i fol., pow. sandomierski, gm. Osiek, par. Wiązowna, odl. od Sandomierza 35 w., posiada kościół drewn., fil., 99 dm., 672 mk., 1824 mr. dwor.; 2026 włośc.;